

Kikkers & kikkerdril

Na het volgen van de paddentrek speelde er nog iets in mijn hoofd, kikkers met dotten kikkerdril. Het wordt lente en de zon krijgt al aardig wat kracht. De bruine kikkers komen tevoorschijn. In slotjes, poeltjes en vijvers, overal hoor en zie je ze. Een foto maken moet dan toch een makkie zijn, zou je denken. De praktijk leert echter anders. Althans, voor mij.

Camera: Olympus E-620
Lens: Olympus 8mm
Diafragma: f/6.3 Sluittijd: 1/80sec
ISO: 125 Flitsers: 2x INON Z240

Een mannetjeskikker grijpt een vrouwtjeskikker ferm vast, onder het toezien van soortgenoten.

Daar ga ik dan, gewapend met mijn camera in een onderwaterhuis. Het duikpak laat ik in de auto achter want het speelt zich af tegen de waterkant, ik gebruik mijn kaplaarzen wel. Ik vind een mooi plekje maar zodra ik een beweging maak, springen de kikkers al weg. Ze blijken dus best schuw te zijn. Ik probeer het nog een keer. En nog een keer. Op een gegeven moment ben ik er zo mee bezig dat ik alles om me heen vergeet en mijn evenwicht verlies. Het resultaat is natte, stinkende kleding. Hilarisch voor de kantwacht, maar voor mij einde actie. Opgeven? Nee, dat doen we niet. Met nieuwe droge kleding aan zoeken we verder in plassen en sloten tussen Delft en Amsterdam.

TRIOOTJE

Uiteindelijk vind ik weer een ander plekje. Vanaf de kant zie ik dat de kikkers druk in de weer zijn en dikke klonten kikkerdril reiken tot aan het wateroppervlak. Verstandig als ik ben, trek ik nu wel mijn vertrouwde droogpak aan en gebruik ook mijn masker en snorkel. Deze

poging stap ik het water in met een 8mm fisheye lens op mijn camera gemonteerd. Ik maak gebruik van een Olympus camera: het is geen full frame camera, maar heeft wel een cropfactor van 2.0 en is dus vergelijkbaar met een 16mm. Zo kan ik namelijk ook wat van de omgeving terugzien op de foto zoals de waterplanten en dotten kikkerdril, en niet alleen de kikkers zelf. Het nadeel is wel dat de kikkers wat kleiner overkomen, maar ja, soms moet je keuzes maken. Flitsers gebruik ik in dit geval niet vanwege het ondiepe water, natuurlijk licht is veel mooier. Normaal gesproken duik je onder de waterspiegel en kun je een positie innemen onder andere waar de zon vandaan komt. Nu ben ik al blij dat ik kikkers aantref met de bijbehorende kikkerdril. Je moet je dus aanpassen aan de kikkers. Ik blijf tot aan mijn middel in het water staan en tuur voorover gebogen door mijn hoekzoeker, wat in dit geval een groot voordeel is. Ik bestudeer de kikkers een tijdje en ik probeer zo rustig mogelijk te blijven. Een mannetjeskikker drukt een vrouwtjeskikker ferm tegen zich aan, achter het koppeltje drijft

een enorme kluit met kikkerdril. Er komt nog een derde mannetje bij en zelfs een vierde! Vanaf een afstandje kijken nog enkele andere kikkers toe. Het is me wat. Ik grijp mijn kans. Ik druk de ene na de andere foto af. Wanneer het vrouwtje er genoeg van heeft, zwemt ze weg, de mannetjes achterlatend in de doorzichtige kluiten kikkerdril. Stiekem zitten er heel veel kikkers, meer dan me eigenlijk was opgevallen. Tussen de waterplanten zie ik telkens weer een kopje verschijnen. De bodem heeft mijn voeten weer volledig vastgezogen en ik verlaat uiterst voorzichtig het water: nogmaals kopje onder is geen optie. Mijn missie is geslaagd, de wasmachine draait en nu maar hopen dat de sloot binnen enkele weken helemaal zwart ziet van de nakomelingen.

Toch wel handig, een droogpak!

Je moet je aanpassen aan de kikkers: bij een beetje beweging springen ze zo alle kanten op

Overal liggen dikke klonten kikkerdril.

PASPOORT BRUINE KIKKER (RANA TEMPORARIA)

KENMERKEN

Bruine kikkers kunnen maximaal acht jaar oud worden, de vrouwtjes elf centimeter, iets groter dan de mannetjes. Het is de meest voorkomende kikker in Nederland. In de winter verblijven ze onder de waterspiegel en de rest van het jaar brengen ze op het land door, als ze maar beschut kunnen liggen in een vochtige omgeving.

PAAIPIERODE

De bruine kikker is een nachtdier maar tijdens de paaiperiode in het voorjaar zie je ze massaal overdag. Opspelende hormonen houden nu eenmaal geen rekening met dag- en nachtritme. De alom bekende kikkerdril drijft aan de wateroppervlakte als witte, doorzichtige dotten met zwarte puntjes. De kleur bruin is altijd aanwezig bij de kikkers, maar de tekening van elk beestje is weer anders. De vrouwtjes neigen meer naar een rode kleur en in de paaitijd kleuren de flanken geel en rood. De mannetjes hebben geen feestkleed aan en moeten het doen met een grijsig uiterlijk, soms met blauwe vlekjes op de flanken. Na ongeveer tien dagen ziet het zwart van de jonge kikkervisjes en als ze ongeveer 1,5 centimeter groot zijn, verlaten ze het water op weg naar hun volwassenheid. Helaas valt dit niet altijd mee want oievaars, reigers, buizerds en bruine ratten vinden de kikker een heerlijke maaltijd.

Geduld is een schone zaak: kikkers zijn best schuw, dus je moet heel rustig blijven.

Wanneer je kijkt, en nog beter kijkt, ontdek je steeds meer kikkerkopjes.

Camera: Olympus E-620
Lens: 12-60mm (brandpuntsafstand 52mm)
Diafragma: f/13 Sluittijd: 1/125sec
ISO: 100 Flitsers: 2x INON Z240